

2023/2103

6.10.2023

ROZHODNUTÍ KOMISE (EU) 2023/2103

ze dne 3. března 2023

o státní podpoře SA.20829 (C 26/2010, ex NN 43/2010 (ex CP 71/2006)) Režim týkající se osvobození od obecní daně z nemovitosti v případech nemovitostí užívaných nekomerčními subjekty ke zvláštním účelům, který Itálie uskutečnila

(oznámeno pod číslem C(2023) 1287)

(Pouze italské znění je závazné)

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 108 odst. 2 první pododstavec této smlouvy,

s ohledem na Dohodu o Evropském hospodářském prostoru, a zejména na čl. 62 odst. 1 písm. a) této dohody,

poté, co vyzvala zúčastněné strany k podání připomínek v souladu s výše uvedenými ustanoveními, a s ohledem na tyto připomínky,

vzhledem k těmto důvodům:

1. POSTUP

- (1) V letech 2006 a 2007 obdržela Komise řadu stížností, které se týkaly především těchto dvou režimů zavedených Itálií:
 - 1) osvobození od obecní daně z nemovitosti („*l'imposta comunale sugli immobili*“, dále jen „ICI“) v případech nemovitostí užívaných nekomerčními subjekty, které provozují výhradně sociální asistenci a pomoc nebo zdravotní, vzdělávací, ubytovací, kulturní, rekreační, sportovní a náboženské činnosti či bohoslužby (čl. 7 odst. 1 písm. i) legislativního dekretu č. 504 ze dne 30. prosince 1992);
 - 2) článek 149 zákona o dani z příjmů („*Testo Unico delle Imposte sui Redditi*“, dále jen „TUIR“) schválený dekretem prezidenta republiky č. 917 ze dne 22. prosince 1986, který podle názoru stěžovatelů přiznává příznivé daňové zacházení církevním institucím a amatérským sportovním klubům.
- (2) Rozhodnutím ze dne 12. října 2010 ⁽¹⁾ (dále jen „rozhodnutí o zahájení řízení“) zahájila Komise formální vyšetřovací řízení podle čl. 108 odst. 2 Smlouvy o fungování EU týkající se dvou režimů uvedených v 1. bodě odůvodnění.
- (3) V lednu 2012 nahradila Itálie ICI jednotnou obecní daní („*Imposta municipale unica*“, dále jen „IMU“) a zavedla nová ustanovení, která stanoví osvobození nekomerčních subjektů vykonávajících určité činnosti od této daně ⁽²⁾.
- (4) Po zveřejnění rozhodnutí o zahájení řízení obdržela Komise připomínky od italských orgánů a od 80 zúčastněných stran. Připomínky stěžovatelů a italských orgánů se týkaly jak osvobození podle předpisů o ICI, tak osvobození podle nových právních předpisů o IMU.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 348, 21.12.2010, s. 17.

⁽²⁾ Zákon č. 27 ze dne 24. března 2012, doplněný prováděcím nařízením přijatým dne 19. listopadu 2012.

- (5) Rozhodnutím Komise 2013/284/EU ⁽³⁾ (dále jen „konečné rozhodnutí“) Komise ukončila formální vyšetřovací řízení. Ve svém konečném rozhodnutí Komise konstatovala, že osvobození poskytnuté podle pravidel ICI nekomerčním subjektům, které v oblasti nemovitostí provozují výhradně činnosti uvedené v čl. 7 odst. 1 písm. i) legislativního dekretu č. 504/92 (dále jen „opatření“ nebo „osvobození od ICI“), představuje státní podporu, která je neslučitelná s vnitřním trhem a byla Itálií protiprávně provedena v rozporu s čl. 108 odst. 3 Smlouvy o fungování Evropské unie (Smlouva o fungování EU). Komise se dále domnívala, že vzhledem ke zvláštním okolnostem případu by bylo pro Itálii navrácení podpory absolutně nemožné. Komise proto navrácení podpory nenařídila. Kromě toho Komise konstatovala, že ani čl. 149 odst. 4 TUIR, ani osvobození v rámci nového režimu IMU nepředstavují státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy o fungování EU.
- (6) Dne 16. dubna 2013 podali pan Ferracci a společnost Scuola Elementare Maria Montessori Srl každý za sebe žalobu na neplatnost konečného rozhodnutí. Tribunál Evropské unie (dále jen „Tribunál“) žaloby v plném rozsahu zamítl v rozsudcích ze dne 15. září 2016 ve věci T-219/13 a ve věci T-220/13 ⁽⁴⁾.
- (7) Svým kasačním opravným prostředkem ve věci C-622/16 P se společnost Scuola Elementare Maria Montessori Srl domáhala zrušení rozsudku Tribunálu ve věci T-220/13, kterým byla zamítnuta žaloba na neplatnost konečného rozhodnutí jako neopodstatněná. Svými kasačními opravnými prostředky ve věcech C-623/16 P a C-624/16 P se Komise domáhala zrušení rozsudku ve věcech T-219/13 a T-220/13 v rozsahu, v němž Tribunál prohlásil žaloby v prvním stupni za přípustné.
- (8) Rozsudkem ze dne 6. listopadu 2018 ve spojených věcech C-622/16 P až C-624/16 P (dále jen „Rozsudek“) ⁽⁵⁾ Soudní dvůr Evropské unie (dále jen „Soudní dvůr“) zrušil rozsudek Tribunálu ve věci T-220/13 v rozsahu, v němž Tribunál zamítl žalobu společnosti Scuola Elementare Maria Montessori Srl na neplatnost konečného rozhodnutí v rozsahu, v němž Komise nenařídila navrácení protiprávní podpory poskytnuté prostřednictvím osvobození od ICI. Kromě toho Soudní dvůr částečně prohlásil za neplatné konečné rozhodnutí v rozsahu, v němž Komise nenařídila navrácení protiprávní podpory poskytnuté prostřednictvím osvobození od ICI. Soudní dvůr kasační opravný prostředek ve věci C-622/16 P ve zbývajících částech zamítl a zamítl rovněž kasační opravný prostředek ve věcech C-623/16 P a C-624/16 P.
- (9) V návaznosti na vydání Rozsudku pokračovala Komise v řízení o nesprávném právním posouzení zjištěném Soudním dvorem. Dopisem ze dne 1. února 2019 vyzvala Komise italské orgány, aby se vyjádřily k opatřením k navrácení podpor, které žalobci uplatnili před Tribunálem (pomocí přiznání k IMU, uložení povinnosti vydat čestné prohlášení a provádění kontrol na místě) ⁽⁶⁾, a aby navrhly alternativní způsoby k překonání obtíží spojených s navrácením podpory.
- (10) Italské orgány odpověděly dopisem ze dne 26. března 2019 a připomněly řadu obtíží, které by podle jejich názoru zakládaly absolutní nemožnost navrácení podpory.
- (11) Dopisem ze dne 21. června 2019 informovala Komise italské orgány, že na základě předběžné analýzy dospěla k závěru, že obtíže uváděné italskými orgány nezakládají absolutní nemožnost navrácení podpory. Kromě toho Komise vyzvala italské orgány, aby se vyjádřily k opatřením k navrácení podpor, které spočívají v používání vlastních prohlášení příjemců a v používání jiných zdrojů informací.

⁽³⁾ Rozhodnutí Komise 2013/284/EU ze dne 19. prosince 2012 o státní podpoře SA.20829 (C 26/2010, ex NN 43/2010 (ex CP 71/2006)) Režim týkající se osvobození od obecní daně z nemovitosti v případech nemovitostí užívaných nekomerčními subjekty ke zvláštním účelům, který Itálie uskutečnila (Úř. věst. L 166, 18.6.2013, s. 24).

⁽⁴⁾ Rozsudek ze dne 15. září 2016, Pietro Ferracci v. Evropská komise, T-219/13, EU:T:2016:485. Rozsudek ze dne 15. září 2016, Scuola Elementare Maria Montessori Srl v. Evropská komise, T-220/13, EU:T:2016:484.

⁽⁵⁾ Rozsudek ze dne 6. listopadu 2018, Scuola Elementare Maria Montessori Srl v. Evropská komise, Evropská komise v. Scuola Elementare Maria Montessori Srl a Evropská komise v. Pietro Ferracci, C-622/16 P až C-624/16 P, EU:C:2018:873.

⁽⁶⁾ Viz rozsudek ze dne 15. září 2016, Pietro Ferracci v. Evropská komise, T-219/13, EU:T:2016:485, body 107 až 112, a rozsudek ze dne 15. září 2016, Scuola Elementare Maria Montessori Srl v. Evropská komise, T-220/13, EU:T:2016:484, body 104 až 109.

- (12) Dopisem ze dne 4. listopadu 2019 Komise zopakovala svou žádost adresovanou italským orgánům, aby určily a navrhly alternativní opatření k navrácení podpor.
- (13) Dne 5. prosince 2019 se uskutečnilo technické jednání mezi Komisí a italskými orgány.
- (14) Dopisem ze dne 13. února 2020 italské orgány předložily další připomínky k opatřením k navrácení podpor, přičemž trvaly na tom, že je navrácení podpory absolutně nemožné.

2. ROZSAH PŮSOBNOSTI TOHOTO ROZHODNUTÍ

- (15) Soudní dvůr Evropské unie ve svém Rozsudku zrušil konečné rozhodnutí pouze v rozsahu, v němž Komise nenařídila navrácení protiprávní podpory poskytnuté prostřednictvím osvobození od ICI.
- (16) Všechny ostatní aspekty konečného rozhodnutí nabyly právní moci. To zahrnuje zejména zjištění, že: i) osvobození od ICI představuje protiprávní a neslučitelnou podporu, ii) osvobození od IMU a článek 149 TUIR nepředstavují podporu, iii) Itálie a příjemci podpory neměli legitimní očekávání, že podpora byla zákonná, a iv) informace dostupné v daňových a katastrálních databázích samy o sobě nepostačují k tomu, aby umožnily navrácení podpory.
- (17) Účelem tohoto rozhodnutí je znovu posoudit, zda by mělo být nařízeno navrácení protiprávní podpory poskytnuté na základě osvobození od ICI. V tomto ohledu toto rozhodnutí doplňuje konečné rozhodnutí a jeho účelem není měnit žádné další závěry, k nimž Komise v konečném rozhodnutí dospěla.

3. POPIS OSVOBOZENÍ OD ICI

- (18) Osvobození od ICI je podrobně popsáno v oddíle 2.1 konečného rozhodnutí. Podle čl. 7 odst. 1 písm. i) legislativního dekretu č. 504/92 byly od ICI osvobozeny nemovitosti užívané nekomerčními subjekty, které provozují výhradně sociální asistenci a pomoc nebo zdravotní, vzdělávací, ubytovací, kulturní, rekreační, sportovní a náboženské činnosti či bohoslužby.
- (19) Podle čl. 7 odst. 2a dekretu-zákona č. 203 ze dne 30. září 2005 ⁽⁷⁾ se osvobození podle čl. 7 odst. 1 písm. i) legislativního dekretu č. 504/92 vztahovalo na činnosti tam uvedené, i kdyby měly komerční povahu. Článek 39 dekretu-zákona č. 223 ze dne 4. července 2006 ⁽⁸⁾ stanovil, že osvobození se použije pouze za předpokladu, že dotyčné činnosti nebudou mít výhradně komerční povahu.
- (20) Od 1. ledna 2012 byla ICI nahrazena IMU.

4. DŮVODY PRO ZAHÁJENÍ FORMÁLNÍHO VYŠETŘOVACÍHO ŘÍZENÍ

- (21) Důvody pro zahájení formálního vyšetřovacího řízení jsou popsány v oddíle 3 konečného rozhodnutí. Toto rozhodnutí je součástí téhož formálního řízení.

5. PŘIPOMÍNKY ITALSKÝCH ORGÁNŮ A ZÚČASTNĚNÝCH TŘETÍCH STRAN K NAVRÁCENÍ PODPORY

5.1 Připomínky obdržené před konečným rozhodnutím

- (22) V souladu s čl. 20 odst. 2 nařízení (ES) č. 659/1999 a v reakci na výzvu zveřejněnou v *Úředním věstníku Evropské unie* ⁽⁹⁾ obdržela Komise připomínky italských orgánů a 80 zúčastněných stran, které jsou popsány v oddíle 4 konečného rozhodnutí. V tomto oddíle budou pouze shrnuty připomínky obdržené v souvislosti s navrácením podpory poskytnuté prostřednictvím osvobození od ICI.

⁽⁷⁾ Ve znění zákona č. 248 ze dne 2. prosince 2005.

⁽⁸⁾ Ve znění zákona č. 248 ze dne 4. srpna 2006.

⁽⁹⁾ Viz poznámka pod čarou 1.

- (23) Dvě z 80 zúčastněných stran (dále jen „dvě zúčastněné strany“ nebo „stěžovatelé“) se domnívaly, že v každém případě by Komise musela nařídit navrácení podpory nezákonně poskytnuté od roku 2006 do roku 2012 v rámci osvobození od ICI (viz 90. bod odůvodnění konečného rozhodnutí).
- (24) Italské orgány ve svých připomínkách v rozhodnutí o zahájení řízení tvrdily, že není zpětně možné určit, které nemovitosti vlastněné nekomerčními subjekty byly využívány k provozování činností, jejichž povaha nebyla výhradně komerční (a proto se na ně vztahovalo osvobození od ICI) (viz 93. bod odůvodnění konečného rozhodnutí). Údaje z katastru nemovitostí ve skutečnosti neposkytují informace o druhu činnosti provozované v určité nemovitosti. Ani jiné daňové databáze neumožňují identifikovat, které nemovitosti užívaly nekomerční subjekty k základním činnostem, jež nebyly provozovány výhradně komerčním způsobem.

5.2 Připomínky obdržené po vydání Rozsudku

- (25) V návaznosti na vydání Rozsudku Komise vyzvala italské orgány, aby se vyjádřily, zda existují alternativní opatření, jak překonat obtíže spojené s navrácením podpor (viz 9. až 14. bod odůvodnění). Komise konkrétně uvedla tyto alternativní opatření k navrácení podpor: i) využít daňová přiznání podaná podle pravidel pro IMU, aby bylo možné určit, zda nemovitost mohla být v minulosti využívána ke komerčním účelům, či nikoli, ii) využít povinnost vydat čestné prohlášení, iii) provádět kontroly na místě za využití kontrolních subjektů, iv) využít vlastní prohlášení příjemců a v) využít jiné zdroje informací a důkazů.
- (26) Pokud jde o využití vlastních prohlášení, Komise konstatovala, že vlastní prohlášení bylo zřejmě způsobem původně použitým pro placení ICI (v případech, kde se neuplatnilo osvobození). Pokud jde o další možné zdroje informací a důkazů, Komise například zmínila záznamy vyplývající z regulačních povinností (např. vnitrostátní/regionální/obecní povolení k provozování činnosti, prohlášení o zahájení činnosti, stavební povolení), záznamy o kontrolách (např. ověřování požadavků na vydání povolení, dodržování zvláštních stavebních předpisů, kontroly potravin), podrobný popis jejich činností zahrnutý do ročních účetních závěrek předkládaných některými subjekty a dále veškeré další informace uchovávané na úrovni obcí nebo třetími stranami.
- (27) Kromě toho Komise požádala italské orgány, aby vysvětlily, zda mohou existovat jiné alternativní způsoby vyčíslení podpory, která má být navržena, a aby vysvětlily, jakým způsobem hodlají provádět následné kontroly toho, zda příjemci splňovali podmínky pro využití osvobození od ICI v době, kdy byla tato daň vybírána.

5.2.1 Obecné poznámky

- (28) Italské orgány se domnívají, že Soudní dvůr ve svém rozsudku objasnil, že navrácení protiprávní podpory lze považovat za objektivně a absolutně nemožné, jsou-li splněny dvě kumulativní podmínky: i) obtíže, kterých se dovolává dotčený členský stát, jsou skutečné a ii) neexistují žádná alternativní opatření k navrácení podpor. Italské orgány tvrdí, že tyto dvě podmínky jsou v daném případě splněny.
- (29) Italské orgány se dále domnívají, že informace nezbytné k identifikaci příjemců musí umožnit objektivně a absolutně určit, které nemovitosti patřící nekomerčním subjektům byly (nikoli výhradně) využívány pro komerční činnosti typu uvedeného v ustanoveních o osvobození od ICI, a vypočítat částku daně, která má být vrácena.
- (30) Italské orgány vysvětlují, že ICI je spravována místními orgány, tj. přibližně 8 000 obcemi, na které je země rozdělena. Daň byla splatná každoročně. Vlastníci nemovitostí byli v zásadě povinni podat daňové přiznání, pokud nebyla uplatněna některá z výjimek podle čl. 7 odst. 1⁽¹⁰⁾. Na nekomerční subjekty vykonávající konkrétní činnosti

⁽¹⁰⁾ Ustanovení čl. 7 odst. 1 legislativního dekretu č. 504 ze dne 30. prosince 1992 se vztahovalo mimo jiné na nemovitý majetek ve vlastnictví místních nebo regionálních orgánů veřejné moci, který je používán výlučně pro institucionální budovy s konkrétním určením (např. nádraží, mosty, hřbitovy); kulturní statky (např. muzea, archivy, staré knihovny) a budovy určené výhradně pro bohoslužebné činnosti.

se vztahovalo ustanovení čl. 7 odst. 1 písm. i). ICI byla zavedena v roce 1992; podle italských orgánů byla skutečnost, že subjekty osvobozené od placení této daně nepodávaly daňové přiznání, reakcí na potřebu administrativního zjednodušení. Naproti tomu u IMU, která byla zavedena v roce 2012, bylo zavedeno elektronické přiznání a příjemci, na které se vztahovalo toto osvobození, museli ve všech případech předložit vlastní prohlášení.

- (31) Italské orgány vysvětlují, jak bylo ověřeno splnění podmínek osvobození od ICI. Zákon stanoví postupy pro výběr, ověřování a vyměřování, k nimž jsou příslušné místní orgány. Místní orgány by mohly opravit neúplná nebo nepravdivá daňová přiznání nebo částečné či opožděné platby. V těchto případech přistoupily k automatickému vyměření daně u nepodaných přiznání nebo dlužných plateb tím, že poplatníkovi daně doručily odůvodněnou výzvu. Lhůta pro toto vyměření uplynula pět let od okamžiku, kdy měla být platba provedena. V této odůvodněné výzvě obce mohly vyzvat poplatníky daně, aby předložili doklady, zaslat poplatníkům daně dotazníky s tím, aby je vyplněné a podepsané zaslali zpět. Mohly si rovněž vyžádat informace o jednotlivých poplatnících daně od příslušných orgánů veřejné moci. Po analýze shromážděných důkazů mohly být pro účely závěrečného přezkumu provedeny kontroly na místě. Italské orgány však tvrdí, že cílem kontrol bylo ověřit splnění podmínek osvobození od ICI, což by se lišilo od ověření, zda jednotliví příjemci státní podporu skutečně obdrželi na základě konečného rozhodnutí.

5.2.2 *Ne všichni příjemci osvobození od ICI jsou podniky nebo získali výhodu, která by mohla narušit hospodářskou soutěž*

- (32) Italské orgány hned v úvodu tvrdí, že ne všichni příjemci osvobození od ICI obdrželi státní podporu ve smyslu článku 107 Smlouvy o fungování EU a že není možné odlišit příjemce, kteří podporu obdrželi, od těch, kteří ji neobdrželi.
- (33) Zaprvé italské orgány tvrdí, že ne všichni příjemci osvobození od ICI by měli být považováni za podniky, jelikož ne všichni tito příjemci vykonávali hospodářskou činnost. Připomínají, že konečné rozhodnutí nestanovilo, že by všechny činnosti, na které se vztahuje osvobození od ICI, byly hospodářské povahy. Konečné rozhodnutí pouze stanovilo, že nekomerční subjekty, na které se vztahuje osvobození od ICI, jsou podniky, pokud provozují hospodářskou činnost (viz 106. bod odůvodnění konečného rozhodnutí). Italské orgány dále uvádějí, že by bylo nezbytné určit nemovitosti, resp. jejich část, v nichž dotyčné subjekty vykonávaly hospodářskou činnost v období, na které se vztahuje navrácení podpory.
- (34) Kromě toho se italské orgány domnívají, že i v případech, kdy příjemci vykonávali hospodářskou činnost, nebyla výhoda poskytnutá prostřednictvím osvobození od ICI vždy způsobila narušit hospodářskou soutěž.
- (35) Italské orgány dále tvrdí, že sociální cíle sledované osvobozením od ICI jsou nedílnou součástí systému této daně. Poukazují na to, že ICI je hlavním zdrojem financování obcí, které jsou hlavními aktéry v rámci sociálních činností, na které se vztahuje osvobození od ICI, a že intervence dobročinných nebo družstevních organizací, jak je uznává ústava, je doplňkem k veřejné intervenci. Účelem osvobození od ICI bylo usnadnit činnosti uspokojující sociální potřeby, které nejsou vždy uspokojovány veřejnými subjekty a často nespadají do oblasti působnosti soukromých subjektů.
- (36) Italské orgány dále tvrdí, že lze předpokládat, že většina příjemců podpory spadá do oblasti působnosti nařízení o podpoře *de minimis*: i) nařízení Komise (ES) č. 1998/2006 ze dne 15. prosince 2006 o použití článků 87 a 88 Smlouvy na podporu *de minimis* a ii) nařízení Komise (EU) č. 360/2012 ze dne 25. dubna 2012 o použití článků 107 a 108 Smlouvy o fungování Evropské unie na podporu *de minimis* udílenou podnikům poskytujícím služby obecného hospodářského zájmu.

- (37) Italské orgány tvrdí, že pouze omezená skupina příjemců osvobozených od ICI obdržela státní podporu ve smyslu článku 107 Smlouvy o fungování EU a že navrácení nelze nařídit příjemcům, kteří státní podporu neobdrželi. Italské orgány se dále domnívají, že na základě dostupných důkazů nelze odlišit příjemce osvobozené od ICI, kteří obdrželi státní podporu, od těch, kteří ji neobdrželi.

5.2.3 Práva poplatníků daně a objektivní důkazy

- (38) Italské orgány tvrdí, že každé účinné opatření k navrácení podpor musí být založeno na přesvědčivých a objektivních informacích. Navrácení podpory musí být prováděno v plném souladu se zásadou právní jistoty, legitimního očekávání a práva poplatníků daně být vyslechnut, jak je výslovně uznává Listina základních práv. Podle jejich názoru nelze k určení příjemců podpory a částek, které mají být navráceny, použít nepřímé důkazy. Italské orgány se domnívají, že není možné provést daňový výměr na základě pouhých domněnek.
- (39) Kromě toho nelze po poplatnících daně požadovat, aby prokázali, že podporu neobdrželi. Podle italských orgánů by poplatníci daně neměli k dispozici informace nezbytné pro provádění kontrol, zejména pokud by tou dobou již mohla zaniknout povinnost vést záznamy⁽¹¹⁾. Podle italských orgánů nelze mít za to, že poplatníci daně nejednali v dobré víře tím, že neuchovávali příslušné záznamy, neboť konečné rozhodnutí, které konstatuje nemožnost navrácení podpory, mělo být považováno za legitimní ve všech ohledech až do 8. listopadu 2018, kdy byl vydán rozsudek Soudního dvora.

5.2.4 Daňové a katastrální databáze

- (40) Italské orgány se domnívají, že Komise již ve svém konečném rozhodnutí uznala, že informace v daňových a katastrálních databázích nelze použít jako opatření k navrácení podpor, a že tato skutečnost byla potvrzena i rozsudky Tribunálu a Soudního dvora. Italské orgány rovněž v podstatě připomínají argumenty a vysvětlení, které již byly poskytnuty a posouzeny v konečném rozhodnutí (viz 93. bod odůvodnění konečného rozhodnutí).

5.2.5 Přiznání k IMU

- (41) Podle italských orgánů se IMU, která byla zavedena s platností od roku 2012, od ICI liší, a proto se podmínky způsobilosti nekomerčních subjektů pro osvobození od daně nepřekrývají⁽¹²⁾. V přiznání k IMU je uvedeno pouze to, zda byla v konkrétním roce (po roce 2012) provozována komerční činnost⁽¹³⁾. Vzhledem k tomu, že podmínky způsobilosti pro osvobození od ICI vyžadují určení skutečné činnosti vykonávané v nemovitosti v době, kdy bylo osvobození přiznáno, a skutečný způsob využití nemovitosti se může v jednotlivých letech měnit, nelze na základě informací uvedených v přiznáních k IMU zpětně usuzovat na to, kteří příjemci byli osvobozeni od ICI, nebo na skutečný způsob využití nemovitosti. Z těchto důvodů by informace obsažené v přiznáních k IMU mohly přinejlepším poskytnout domnělé důkazy, které by samy o sobě nebyly vhodné k zajištění nezbytné právní jistoty, že nemovitost byla využívána ke komerčním účelům v letech, kdy platilo protiprávní osvobození od ICI, tj. v letech rozhodných pro navrácení podpory. Kromě toho by nebyly k dispozici žádné informace o příjemcích osvobozených od ICI, kteří ukončili nebo změnili svou činnost nebo již nejsou vlastníky dané nemovitosti.

5.2.6 Provádění kontrol na místě

- (42) Podle italských orgánů může provádění kontrol na místě poskytnout informace týkající se současnosti, ale nikoli minulosti, pokud se neomezují na doklady uchovávané na základě zákonných povinností.

⁽¹¹⁾ Italské orgány se domnívají, že situace je podobná situaci uvedené v rozsudku ze dne 13. listopadu 2008, Komise v. Francie, C-214/07, EU:C:2008:619, body 13 a 22.

⁽¹²⁾ Přiznání k IMU se od ICI liší i v dalších aspektech. Přiznání k IMU umožňují identifikovat části nemovitostí využívané k činnostem komerční a nekomerční povahy.

⁽¹³⁾ Italské orgány vysvětlují, že čl. 13 odst. 12b dekretu-zákona č. 201/2011 stanoví, že osoby povinné k dani musí podat přiznání k IMU do 30. června roku následujícího po roce, v němž nabyly nemovitost nebo v němž došlo ke změnám rozhodným pro stanovení daně. Přiznání je platné i pro následující roky za předpokladu, že se údaje v něm uváděné nezmění.

- (43) Kromě toho by se jednalo o mimořádně zdlouhavý a invazivní proces, neboť tyto kontroly by v rámci svých pravomocí měla provádět každá z téměř 8 000 obcí.
- (44) Kontroly na místě by navíc vyžadovaly předchozí identifikaci kontrolovaných osob a informací a nemohly by být použity k identifikaci subjektů, které již na území dané obce nepůsobí nebo již nejsou nekomerčními subjekty.

5.2.7 Jiné zdroje informací

- (45) Italské orgány uznávají, že druh činností, na které se vztahuje osvobození od ICI, podléhal správním povolením. Tvrdí však, že z povolení nelze vyvodit, zda se jedná o komerční, nebo nekomerční způsob výkonu činnosti. Dodávají, že povolení k výkonu činnosti není nutně spojeno s užíváním jednotlivých nemovitostí. Dále je třeba určit skutečnou činnost provozovanou v dané nemovitosti, včetně konkrétního způsobu, jakým je tato činnost vykonávána. Tyto informace tedy nelze vyvodit výlučně z dokladů potvrzujících zamýšlené užívání nemovitosti.

5.2.8 Zánik povinnosti vést záznamy

- (46) Italské orgány tvrdí, že skutečný způsob využití nemovitosti nebylo možné zjistit ani z účetních dokladů. Většinu dokladů by navíc nebylo možné dohledat, pokud by již uplynuly příslušné lhůty pro jejich uchovávání (obvykle deset let). V tomto ohledu italské orgány uvádějí, že Komise v minulých rozhodnutích uznala, že v důsledku uplynutí lhůt pro uchovávání dokladů je navrácení podpory absolutně nemožné ⁽¹⁴⁾. Kromě toho se italské orgány domnívají, že kontrola účetních dokladů předpokládá předchozí identifikaci kontrolovaných osob a nelze ji použít k jejich identifikaci. Italské orgány se v každém případě domnívají, že navrácení se nemůže týkat podpory, u níž se uplatní promlčení z důvodu desetileté promlčecí lhůty stanovené v článku 17 nařízení Rady (EU) 2015/1589 ⁽¹⁵⁾ (dále jen „procesní nařízení“).

5.2.9 Identifikace náboženských subjektů

- (47) S ohledem na články v tisku, které naznačují, že příjemci osvobození od ICI jsou většinou subjekty katolické církve, považují italské orgány za nezbytné vysvětlit, že k identifikaci příjemců podpory nelze použít příslušnost k určitému náboženství. Tvrdí, že italská ústava a Listina základních práv Evropské unie zakazují diskriminaci na základě náboženského vyznání, takže nelze určit příjemce na základě příslušnosti k určitému náboženství. Oběžník č. 2/DF ze dne 26. ledna 2009 uvádí mezi subjekty, na které se může vztahovat dotčené osvobození, „*církevní instituce katolické církve i jiných náboženských vyznání*“ (viz 26. až 29. bod odůvodnění konečného rozhodnutí). Podle italských orgánů však příslušnost k určitému náboženství nebyla kritériem pro určení subjektivního rozsahu působnosti osvobození od ICI. Oběžník 2/DF ze dne 26. ledna 2009 vyjasnil pojem nekomerčních subjektů a stanovil kritéria, která by příslušné činnosti vykonávané těmito subjekty měly splňovat, aby se na ně vztahovalo osvobození od ICI. Dále poukazují na to, že příslušnost ke katolické církvi není podmínkou pro uplatnění osvobození od ICI.

⁽¹⁴⁾ Rozhodnutí Komise ze dne 14. srpna 2015 o opatření SA.33083 (12/C) (ex 12/NN), které prováděla Itálie a které se týká snížení daní a příspěvků souvisejících s přírodními pohromami (všechna odvětví kromě zemědělství), a o opatření SA.35083 (12/C) (ex 12/NN), které prováděla Itálie a které se týká snížení daní a příspěvků souvisejících se zemědělstvím v regionu Abruzzo v roce 2009 (všechna odvětví kromě zemědělství), 160. bod odůvodnění.

⁽¹⁵⁾ Nařízení Rady (EU) 2015/1589 ze dne 13. července 2015, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 108 Smlouvy o fungování Evropské unie (Úř. věst. L 248, 24.9.2015, s. 9).

5.2.10 Čestné prohlášení a vlastní prohlášení

- (48) Italské orgány uznávají, že teoreticky by bylo možné určit některé příjemce podpory uložením povinnosti vydat čestné prohlášení nebo vlastní prohlášení ⁽¹⁶⁾. Tato opatření by nebyla spojena s nadměrnými náklady ani by nebyla invazivní.
- (49) Tato opatření však sama o sobě nepostačují k tomu, aby zajistila navrácení podpor. Předpokladem čestného prohlášení je, že veřejná správa zná nebo může znát skutečnosti, které jsou čestným prohlášením osvědčovány. Čestné prohlášení tedy nelze použít u skutečností, které žádný orgán veřejné moci nezná nebo nemůže znát.
- (50) Předpokladem vlastního prohlášení je, že správní orgány jsou schopny ověřit skutečnost, která je předmětem tohoto prohlášení. Podle italských orgánů by žádný správní orgán v Itálii nebyl schopen kontrolovat a ověřovat informace, které jsou předmětem čestného nebo vlastního prohlášení. Vznikla by tak nevyvratitelná domněnka, že skutečnosti, které jsou předmětem vlastního nebo čestného prohlášení, jsou správné, aniž by bylo možné plánovat a ověřovat účinnost navrácení podpory.
- (51) Kromě toho by hrozilo riziko, že bude schváleno částečné navrácení *ex ante* pouze ve vztahu k těm, kteří se rozhodnou prohlásit, že podporu využili. Italské orgány by neměly možnost vyšetřovat subjekty, které úmyslně nebo neúmyslně opomenou prohlášení vydat. Podle italských orgánů by to vedlo k nespravedlivému a nerovnému zacházení.

5.2.11 Kombinace opatření k navrácení podpor

- (52) Italské orgány dospěly k závěru, že žádné z opatření ani jejich kombinace nemůže vést k „neutrálnímu“ a plně ověřitelnému navrácení podpor. Podle jejich názoru by na základě kombinace navrhovaných opatření k navrácení podpor mohlo být možné získat některé informace pro statistické účely. Tyto informace by však nebylo možné použít pro navrácení podpory, protože tento postup musí umožnit spolehlivou identifikaci příjemců podpory. I kdyby se podařilo dohledat určité informace, jednalo by se pouze o náhodný výsledek.
- (53) Italské orgány se v každém případě domnívají, že by bylo velmi obtížné koordinovat postup pro navrácení podpor s ohledem na počet obcí, které jsou příslušnými správními orgány k provedení příkazů k navrácení v souvislosti s předmětnou daní, na nedostatek harmonizovaných informací a na obrovský počet potenciálních příjemců. Navrácení podpory by tedy bylo nepřiměřené vzhledem k cílům sledovaným ustanoveními Smlouvy v oblasti státních podpor.

6. EXISTENCE NEZÁKONNÉ A NESLUČITELNÉ PODPORY

- (54) Posouzení opatření je popsáno v 96. až 150. bodě odůvodnění konečného rozhodnutí. V 96. až 136. bodě odůvodnění konečného rozhodnutí Komise posoudila existenci státní podpory a dospěla k závěru, že opatření splňuje všechny podmínky stanovené v čl. 107 odst. 1 Smlouvy o fungování EU. Zejména v 96. až 108. bodě odůvodnění konečného rozhodnutí Komise konstatovala, že nelze vyloučit, že některé činnosti, na něž se opatření vztahuje, mají hospodářskou povahu. Komise rovněž uvedla, že k tomu, aby mohl být režim kvalifikován jako státní podpora, není nutné prokazovat, že všechny jednotlivé podpory poskytnuté v rámci tohoto režimu lze považovat za státní podporu. Ve 137. až 142. bodě odůvodnění konečného rozhodnutí Komise konstatovala, že opatření by mělo být kvalifikováno jako nová podpora. Ve 143. až 150. bodě odůvodnění konečného rozhodnutí dospěla Komise k závěru, že opatření není slučitelné s vnitřním trhem.
- (55) Jak již bylo uvedeno v 15. až 17. bodě odůvodnění, toto rozhodnutí se zabývá pouze navrácením této podpory. Všechny ostatní aspekty předchozího konečného rozhodnutí nabyly právní moci a účelem tohoto rozhodnutí není žádné z těchto závěrů měnit.

⁽¹⁶⁾ Italské orgány vysvětlují, že čestné prohlášení je zjednodušujícím nástrojem, který je upraven dekretem prezidenta republiky č. 445 ze dne 28. prosince 2000. Prostřednictvím čestného prohlášení občané na vlastní odpovědnost prohlašují skutečnosti a vlastnosti, které mohou být doloženy a potvrzeny orgány veřejné moci, čímž se zavádí určitá domněnka. Jsou-li splněny podmínky stanovené zákonem, má čestné prohlášení stejnou platnost jako osvědčení vydané příslušným orgánem.

7. NAVRÁCENÍ PODPORY

7.1 Posouzení

- (56) V souladu s čl. 16 odst. 1 první větou procesního nařízení platí, že pokud Komise zjistí, že členský stát poskytl protiprávní podporu, nařídí tomuto členskému státu, aby učinil všechna nezbytná opatření k navrácení podpory ⁽¹⁷⁾. Podle ustálené judikatury platí, že přijetí příkazu k navrácení protiprávně poskytnutých podpor je logickým a normálním důsledkem konstatování její protiprávnosti. Hlavní cíl takového příkazu totiž spočívá v odstranění narušení hospodářské soutěže způsobeného soutěžní výhodou získanou prostřednictvím protiprávní podpory ⁽¹⁸⁾.
- (57) Podle čl. 16 odst. 1 druhé věty procesního nařízení však Komise nemá vyžadovat navrácení podpory, pokud by to bylo v rozporu s obecnými zásadami práva Unie, jako je zásada, že „nikdo není povinen k nemožnému“ ⁽¹⁹⁾. Komise nemůže přijmout příkaz k navrácení, jehož splnění je od jeho přijetí objektivně a absolutně nemožné ⁽²⁰⁾.
- (58) Soudní dvůr ve svém Rozsudku upřesnil podmínky použití této výjimky. Podle Soudního dvora členský stát, který se potýká s obtížemi v souvislosti se zajištěním navrácení dotčených podpor, tedy musí sdělit tyto obtíže Komisi, aby je posoudila, a loajálně spolupracovat s tímto orgánem za účelem překonání těchto obtíží zejména tím, že jí navrhne alternativní opatření umožňující vymoci navrácení těchto podpor, byť jen částečné ⁽²¹⁾.
- (59) Komise je povinna důkladně přezkoumat uplatněné obtíže a navržená alternativní opatření k navrácení podpor. Pouze v případě, kdy Komise po provedení takového důkladného přezkumu konstatuje, že neexistují alternativní opatření umožňující navrácení dotčených protiprávních podpor, byť jen částečné, lze mít za to, že toto navrácení je objektivně a absolutně nemožné ⁽²²⁾.
- (60) V daném případě italské orgány již namítaly nemožnost navrácení podpory na základě nedostatku příslušných informací v daňových a katastrálních databázích (viz 24. bod odůvodnění). Komise měla za to, že za těchto okolností nelze získat informace nezbytné pro výpočet částky daně, která má být navrácena, a proto by navrácení nebylo objektivně a absolutně možné (viz 93., 182. a 191. až 198. bod odůvodnění konečného rozhodnutí).
- (61) Soudní dvůr se však domníval, že „[p]odmínka týkající se existence absolutní nemožnosti provedení však splněna není, pokud se [...] členský stát omezí na to, že Komisi seznámí s interními obtížemi právní, politické či praktické povahy, které jsou způsobené jednáním nebo opomenutím vnitrostátních orgánů, které vykazuje provádění dotčeného rozhodnutí, aniž provedl skutečné kroky u dotčených podniků za účelem zajištění navrácení podpory a navrhl Komisi alternativní opatření pro provedení tohoto rozhodnutí, která by umožnila tyto obtíže překonat“ (bod 91 Rozsudku).
- (62) Ve svých připomínkách předložených v návaznosti na vydání Rozsudku (viz 25. až 53. bod odůvodnění) italské orgány dále rozvedly svá tvrzení, že je navrácení podpory absolutně nemožné.
- (63) V následujících oddílech se proto Komise bude zabývat obtížemi a argumenty, kterých se italské orgány dovolávají. Komise zejména posoudí, zda neexistují alternativní opatření umožňující navrácení dotčených protiprávních podpor, byť jen částečné, a mohlo mít za to, že toto navrácení je objektivně a absolutně nemožné.

⁽¹⁷⁾ Rozsudek ze dne 6. listopadu 2018, Scuola Elementare Maria Montessori Srl v. Evropská komise, Evropská komise v. Scuola Elementare Maria Montessori Srl a Evropská komise v. Pietro Ferracci, C-622/16 P až C-624/16 P, bod 76.

⁽¹⁸⁾ Tamtéž, bod 77.

⁽¹⁹⁾ Tamtéž, body 78 a 79.

⁽²⁰⁾ Tamtéž, bod 82.

⁽²¹⁾ Tamtéž, bod 92.

⁽²²⁾ Tamtéž, bod 92.

7.1.1 Obecné poznámky

- (64) Legislativním dekretem č. 504/92 byla zavedena ICI, tj. daň z nemovitosti spravovaná místními správními orgány. Tato daňová povinnost se vztahovala na všechny fyzické a právnické osoby vlastníci nemovitost, přičemž její výše se vypočetla na základě katastrální hodnoty (viz 22. bod odůvodnění konečného rozhodnutí). Italské orgány vysvětlují, že poplatníci daně byli v zásadě povinni podat daňové přiznání za účelem splnění svých povinností vyplývajících z předpisů o ICI, s výjimkou příjemců, na něž se vztahovalo osvobození od daně podle čl. 7 odst. 1 písm. i) (včetně nekomerčních subjektů vykonávajících zvláštní činnosti stanovené v čl. 7 odst. 1 písm. i)).
- (65) Místní orgány měly pravomoc ověřovat, zda poplatníci daně splňují podmínky osvobození od ICI. Do pěti let od data splatnosti této daně mohly i) vyzvat poplatníky daně, aby předložili doklady, ii) zaslat poplatníkům daně dotazníky týkající se konkrétních informací, iii) vyžádat si informace o jednotlivých poplatnících daně od jiných příslušných orgánů veřejné moci, iv) analyzovat shromážděné důkazy a v) provést kontroly na místě pro účely konečného posouzení.
- (66) Komise se domnívá, že pravomoci svěřené místním orgánům k ověření, zda byly splněny podmínky pro osvobození od ICI, se výrazně neliší od opatření k navrácení podpor, kde Komise vyzvala italské orgány, aby se k těmto opatřením vyjádřily. Ověření splnění podmínek pro osvobození od ICI vyžadovalo zejména to, aby pravomoci svěřené místním orgánům umožnily získat informace o povaze činností vykonávaných v nemovitostech a ověřit, že tyto činnosti nejsou výlučně komerční povahy. Vzhledem k tomu, že místní orgány mohly využít svých pravomocí ve lhůtě pěti let od data splatnosti daně, je zřejmé, že italský zákonodárce považoval za proveditelné, aby místní orgány získaly příslušné důkazy i několik let po dotčeném rozhodném období, tj. v době, kdy se povaha činnosti mohla změnit.

7.1.2 Ne všichni příjemci osvobození od ICI jsou podniky nebo získali výhodu, která by mohla narušit hospodářskou soutěž

- (67) Italské orgány tvrdí, že ne všichni příjemci osvobození od ICI státní podporu obdrželi. Zejména ne všichni příjemci se považují za podniky, protože ne všichni příjemci vykonávali hospodářskou činnost a individuální výhoda poskytnutá prostřednictvím osvobození od ICI nebyla ve všech případech způsobilá narušit hospodářskou soutěž. Dále tvrdí, že lze předpokládat, že většina příjemců podpory spadá do oblasti působnosti nařízení o podpoře *de minimis*: i) nařízení Komise (ES) č. 1998/2006 ze dne 15. prosince 2006 o použití článků 87 a 88 Smlouvy na podporu *de minimis* nebo ii) nařízení Komise (EU) č. 360/2012 ze dne 25. dubna 2012 o použití článků 107 a 108 Smlouvy o fungování Evropské unie na podporu *de minimis* udílenou podnikům poskytujícím služby obecného hospodářského zájmu. Kromě toho tvrdí, že cíle sledované osvobozením od ICI jsou součástí daňového systému ICI (viz 32. až 37. bod odůvodnění).
- (68) Komise souhlasí s tím, že mohou nastat situace, kdy individuální výhoda poskytnutá na základě osvobození od ICI není považována za státní podporu, protože příjemci nevykonávali hospodářskou činnost. Komise ve svém konečném rozhodnutí neshledala, a ani nemusela, že by všechny činnosti, na které se režim vztahuje, měly hospodářskou povahu. Komise zjistila, že přinejmenším některé z těchto činností byly hospodářské a že některá konkrétní uplatnění režimu zahrnovala státní podporu (viz 96. až 108. bod odůvodnění konečného rozhodnutí a 54. bod odůvodnění tohoto rozhodnutí). Závěry konečného rozhodnutí tedy nejsou v rozporu s možností, že osvobození od ICI v konkrétních případech nesplňuje všechny podmínky pro to, aby představovalo podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy o fungování EU. V těchto případech by se podpora navracet neměla.
- (69) Zároveň, jak objasňuje judikatura, určení konkrétních situací, kdy použití dotčeného opatření zahrnovalo státní podporu, spadá do stadia navrácení podpor⁽²³⁾. Italské orgány neuvádějí žádné zvláštní potíže s navrácením podpor, kromě nutnosti posoudit, zda každá jednotlivá situace splňuje podmínky pro to, aby představovala podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy o fungování EU. Komise se domnívá, že tento argument sám o sobě nepostačuje k prokázání absolutní nemožnosti navrácení podpory.

⁽²³⁾ Rozsudek ze dne 9. června 2011, Comitato „Venezia vuole vivere“ a další v. Komise, spojené věci C-71/09 P, C-73/09 P a C-76/09 P, C-71/09, EU:C:2011:368, bod 63.

- (70) Totéž platí pro případy, kdy příjemce osvobozený od ICI vykonával ve stejné nemovitosti činnosti jak nehospodářské, tak hospodářské povahy, a v řízení o navrácení podpory bude nutné určit nemovitosti, resp. jejich části, které se používají pro činnosti hospodářské povahy, a ty, které se používají pro činnosti nehospodářské povahy.
- (71) Pokud jde o možnost, že konkrétní uplatnění osvobození od ICI nemůže narušit hospodářskou soutěž nebo ovlivnit obchod mezi členskými státy, Komise již ve svém konečném rozhodnutí posoudila argumenty italských orgánů a dalších zúčastněných stran. Komise zjistila, že minimálně některá odvětví, jichž se osvobození od ICI týkalo, byla otevřena hospodářské soutěži i obchodování v rámci Unie (viz 133. a 134. bod odůvodnění konečného rozhodnutí). Vzhledem k tomu, že Komise neposuzovala jednotlivá konkrétní uplatnění v rámci režimu, není *a priori* vyloučeno, že budou zjištěny individuální situace, které nevedou k narušení hospodářské soutěže nebo nemají vliv na obchod⁽²⁴⁾. Zároveň by mělo být jasné, že identifikace těchto situací spadá do stadia navrácení podpor.
- (72) Výše uvedeným není dotčeno posuzování jednotlivých podpor podle použitelných nařízení *de minimis* ⁽²⁵⁾, jsou-li splněny podmínky těchto nařízení.

7.1.3 Práva poplatníků daně a objektivní důkazy

- (73) Italské orgány v podstatě tvrdí, že navrácení podpory nelze provést, pokud nelze určit příjemce podpory a její výši na základě objektivních důkazů a při dodržení práv poplatníků daně, jako je právo být vyslechnut, které je uznáno v Listině základních práv, a aniž by na poplatníky daně bylo kladeno nepřiměřené důkazní břemeno.
- (74) Komise souhlasí s tím, že při navrácení podpor musí být dodržována práva poplatníků daně, zejména ta, která jsou zakotvena v Listině základních práv Evropské unie. Italské orgány však neprokázaly, že by navrácení protiprávní podpory nutně vedlo k porušení těchto práv. Komise se domnívá, že argument předložený italskými orgány je relevantní pro posouzení jednotlivých situací při navrácení podpor. Nelze však připustit, aby riziko porušení základních práv vedlo k absolutní nemožnosti navrácení podpory ve všech případech, aniž by byly podniknuty skutečné kroky k navrácení podpory od dotčených podniků.
- (75) V souladu s čl. 16 odst. 3 procesního nařízení se navrácení provede v souladu s postupy vnitrostátního práva dotyčného členského státu za předpokladu, že umožňují okamžitý a účinný výkon rozhodnutí Komise. Komise nemůže souhlasit s tím, že nepřímé důkazy lze *a priori* odmítnout. V tomto ohledu musí italské orgány vzít v úvahu všechny druhy důkazů, které jsou v jednotlivých případech k dispozici, s cílem dosáhnout účinného navrácení podpory.
- (76) Italské orgány se rovněž dovolávají zásady legitimního očekávání a právní jistoty. Zejména se domnívají, že poplatníky daně nelze postavit před situaci, kdy musí nést důkazní břemeno a prokázat, že podporu neobdrželi, zejména v případě, kdy mohla již zaniknout povinnost vést záznamy. Tímto argumentem se budeme zabývat v oddíle 7.2.

7.1.4 Daňové a katastrální databáze

- (77) Italské orgány se domnívají, že Komise již konstatovala, že informace v daňových a katastrálních databázích nelze použít jako opatření k navrácení podpor, a že tato skutečnost byla potvrzena i rozsudky Tribunálu a Soudního dvora. Komise uznává, že informace dostupné v daňových a katastrálních databázích samy o sobě nepostačují k tomu, aby umožnily navrácení podpory (viz 16. bod odůvodnění).

⁽²⁴⁾ V tomto smyslu viz tamtéž, bod 115.

⁽²⁵⁾ Nařízení Komise (ES) č. 69/2001 ze dne 12. ledna 2001 o použití článků 87 a 88 Smlouvy o ES na podporu *de minimis* (Úř. věst. L 10, 13.1.2001, s. 30). Nařízení Komise (ES) č. 1998/2006 ze dne 15. prosince 2006 o použití článků 87 a 88 Smlouvy na podporu *de minimis* (Úř. věst. L 379, 28.12.2006, s. 5). Nařízení Komise (EU) č. 360/2012 ze dne 25. dubna 2012 o použití článků 107 a 108 Smlouvy o fungování Evropské unie na podporu *de minimis* udílenou podnikům poskytujícím služby obecného hospodářského zájmu (Úř. věst. L 313, 10.12.2012, s. 2).

7.1.5 Přiznání k IMU

- (78) Italské orgány v podstatě tvrdí, že IMU se liší od ICI, takže z přiznání k IMU nelze zpětně vysledovat příjemce a skutečný způsob využití nemovitosti. Použití informací uvedených v přiznáních k IMU by mohlo přinejlepším poskytnout prima facie důkaz.
- (79) Komise souhlasí s tím, že informace obsažené v přiznáních k IMU by samy o sobě nepostačovaly ke zjištění skutečného způsobu využití nemovitosti před rokem 2012, neboť skutečný způsob využití se může rok od roku měnit a podmínky způsobilosti pro osvobození od ICI se liší od podmínek osvobození od IMU. Toto opatření by proto nemohlo být použito k navrácení podpor samostatně.
- (80) Komise se zároveň domnívá, že informace uvedené v přiznáních k IMU by mohly poskytnout informace o činnostech vykonávaných v oblasti nemovitostí od roku 2012 (tj. od prvního roku uplatňování IMU, která nahradila ICI), a mohly by tak pomoci určit alespoň orientační seznam potenciálních příjemců osvobozených od ICI. Pokud jsou tyto informace v souladu s dalšími relevantními prvky, mohou pomoci vytvořit soubor důkazů.

7.1.6 Provádění kontrol na místě

- (81) Podle italských orgánů by navrácení podpor na základě kontrol na místě bylo mimořádně zdlouhavé, invazivní a vyžadovalo by předchozí identifikaci kontrolovaných subjektů jiným způsobem. Kromě toho podle jejich názoru může provádění kontrol na místě kontrolními subjekty poskytnout informace týkající se současnosti, ale nikoli minulosti. Kvalita informací získaných při kontrolách na místě nemusí umožnit stanovení způsobu využití nemovitosti v požadovaném právním standardu.
- (82) Komise uznává, že kontroly na místě mohou být zatěžující jak pro správní orgány, tak pro poplatníky daně. Pokud je to však objektivně a z právního hlediska možné, mohly by kontroly na místě poskytnout informace o skutečném způsobu využití nemovitosti v minulosti, zejména pokud kvalita informací získaných jinými prostředky nebude splňovat požadované právní standardy pro navrácení podpor. Informace, které mohou kontroly na místě poskytnout, se budou v jednotlivých případech lišit. I když lze důvodně předpokládat, že účinnost kontrol na místě klesá s dobou, která uplynula od skutečností, které je třeba zjistit, nelze dospět k závěru, že by žádná z kontrol na místě nemohla poskytnout objektivní důkazy v požadovaném právním standardu. Nelze například vyloučit, že někteří příjemci vedou účetní dokumentaci i nad rámec promlčecích lhůt pro vedení záznamů a že tuto účetní dokumentaci zpřístupní příslušným orgánům. Účinnost kontrol na místě bude obecně spojena s předchozí identifikací potenciálních příjemců pomocí jiných opatření k navrácení podpor nebo s jinými konzistentními prvky, aby se vytvořil soubor důkazů.

7.1.7 Jiné zdroje informací

- (83) Italské orgány uznávají, že druh činností, na které se vztahuje osvobození od ICI, podléhá správním povolením (viz 45. bod odůvodnění). Vysvětlují však, že při udělení povolení se nezkoumá to, zda se jedná o komerční, nebo nekomerční způsob výkonu činnosti, a že povolení k výkonu těchto činností nemusí nutně souviset se skutečným způsobem využití nemovitosti.
- (84) Komise se domnívá, že i když tyto záznamy nemohou být dostatečné pro jednoznačné určení skutečného způsobu využití nemovitosti, nelze vyloučit, že by mohly poskytnout užitečné informace při přípravě seznamu potenciálních příjemců, které by se dále potvrdily jinými opatřeními k navrácení podpor.

7.1.8 Zánik povinnosti vést záznamy

- (85) Italské orgány vysvětlují, že z účetních dokladů nebylo možné zjistit skutečný způsob využití nemovitosti. Italské orgány vysvětlují, že Komise ve svém rozhodnutí ze dne 14. srpna 2015 o opatřeních SA.33083 a SA.35083 ⁽²⁶⁾ uznala uplynutí doby uchovávání dokumentů (obvykle deset let) jako důvod absolutní nemožnosti navrácení podpory. Podle jejich názoru kontrola účetních dokladů předpokládá předchozí identifikaci subjektů, které mají být kontrolovány, a nemůže být použita k jejich identifikaci.
- (86) Komise uznává, že zánik povinnosti vést záznamy by mohl způsobit obtíže při získávání informací od příjemců. Každý případ je však třeba posuzovat individuálně a zánik povinnosti vést záznamy v tomto případě nezakládá absolutní nemožnost navrácení podpory.
- (87) Situaci, kterou Komise posoudila ve svém rozhodnutí C(2015) 5549 final ze dne 14. srpna 2015 o opatřeních SA.33083 a SA.35083, nelze v žádném případě použít na navrácení podpory v této věci. Za velmi specifických okolností uvedených věcí, které se na rozdíl od projednávané věci týkaly škod způsobených podnikům přírodními pohromami, by jednotliví příjemci podpory, která je považována za slučitelnou s vnitřním trhem podle čl. 107 odst. 2 písm. b) Smlouvy o fungování EU, již nemohli mít k dispozici dokumenty nezbytné k prokázání škody způsobené přírodní pohromou a k prokázání toho, zda již obdrželi (zcela nebo zčásti) náhradu škody. Kromě toho k těmto přírodním pohromám došlo více než deset let před datem přijetí rozhodnutí C(2015) 5549 final dne 14. srpna 2015 ⁽²⁷⁾.
- (88) Kromě toho příjemci osvobození od ICI věděli nebo přinejmenším měli vědět, že bylo přijato rozhodnutí z roku 2010 o zahájení řízení (viz 2. bod odůvodnění) vyjadřující pochybnosti ve vztahu k zákonnosti a slučitelnosti opatření s vnitřním trhem, o konečném rozhodnutí z roku 2012 (viz 5. bod odůvodnění), v němž Komise dospěla k závěru, že opatření představuje nezákonnou neslučitelnou podporu, jakož i o probíhajícím sporu před Tribunálem, kde byla napadena absolutní nemožnost navrácení protiprávní a neslučitelné podpory (viz 6. až 7. bod odůvodnění). Podobně si příjemci osvobození od ICI byli nebo přinejmenším měli být vědomi toho, že Soudní dvůr ve svém Rozsudku z roku 2018 částečně zrušil konečné rozhodnutí v rozsahu, v němž nebylo nařízeno navrácení podpory (viz 8. bod odůvodnění), a že Komise je povinna podrobně přezkoumat uváděné obtíže a existenci alternativních opatření k navrácení podpor (viz 59. bod odůvodnění).
- (89) Za takových okolností si mohli přiměřeně rozumní příjemci uschovat příslušné účetní doklady.
- (90) Kromě toho, jak je vysvětleno v oddíle 7.1.11 tohoto rozhodnutí, nelze vyloučit, že určení potenciálních příjemců protiprávní podpory může být v tomto případě dosaženo jinými prostředky, než jsou záznamy příjemců. Komise nemůže přijmout argument italských orgánů, že navrácení podpory je již možná promlčeno (viz 46. bod odůvodnění). Podle čl. 17 odst. 1 a 2 procesního nařízení podléhá navrácení nařízené Komisí promlčecí lhůtě deseti let, která počíná dnem, kdy je protiprávní podpora udělena příjemci. Jakékoli opatření přijaté Komisí, týkající se protiprávní podpory, přerušuje běh promlčecí lhůty. Každým přerušením počíná lhůta běžet znovu. V daném případě zaslala Komise italským orgánům žádosti o informace dne 5. května 2006, 5. listopadu 2007 a 24. listopadu 2008 (viz 2., 8. a 12. bod odůvodnění rozhodnutí o zahájení řízení). Komise zahájila formální vyšetřovací řízení dne 12. října 2010 (viz 2. bod odůvodnění) a dne 19. prosince 2012 přijala konečné rozhodnutí (viz 5. bod odůvodnění). Kromě toho v souladu s čl. 16 odst. 2 procesního nařízení neběžela promlčecí lhůta během řízení před soudy Unie (viz 6. až 7. bod odůvodnění) až do dne vyhlášení Rozsudku dne 6. listopadu 2018 (viz 8. bod odůvodnění). Po vydání Rozsudku zaslala Komise dne 1. února 2019, 21. června 2019 a 4. listopadu 2019 italským orgánům další žádosti o informace (viz 9., 11. a 12. bod odůvodnění). Vzhledem k těmto skutečnostem nebylo desetileté promlčecí lhůty nikdy dosaženo, aniž by byla přerušena opatřením Komise nebo v důsledku probíhajícího řízení před soudy Unie.

⁽²⁶⁾ Rozhodnutí Komise C(2015) 5549 final ze dne 14. srpna 2015 o opatření SA.33083 (12/C) (ex 12/NN), které prováděla Itálie a které se týká snížení daní a příspěvků souvisejících s přírodními pohromami (všechna odvětví kromě zemědělství), a o opatření SA.35083 (12/C) (ex 12/NN), které prováděla Itálie a které se týká snížení daní a příspěvků souvisejících se zemědělstvím v regionu Abruzzo v roce 2009 (všechna odvětví kromě zemědělství), 160. bod odůvodnění.

⁽²⁷⁾ Viz 148. až 150. bod odůvodnění rozhodnutí C(2015) 5549 final.

7.1.9 Identifikace náboženských subjektů

- (91) Podle italských orgánů nelze příslušnost k určitému náboženství používat k identifikaci příjemců podpory, protože by to mohlo být v rozporu s italskou ústavou a Listinou základních práv Evropské unie.
- (92) Komise se domnívá, že nařízení navrácení podpory nepředstavuje porušení italské ústavy ani Listiny základních práv. Charakteristiky, které umožňují identifikaci příjemců, jsou určeny rozsahem osvobození od ICI, jak je tento rozsah stanoven a uplatňován italskými orgány. Jak je vysvětleno v 68. až 72. bodě odůvodnění, navrácení podpory závisí na povaze činností, které daný subjekt vykonává. Vzhledem k tomu, že dotyčné činnosti lze kvalifikovat jako hospodářské, nebrání skutečnost, že je vykonává náboženský subjekt, použití pravidel státní podpory ⁽²⁸⁾.

7.1.10 Čestné prohlášení a vlastní prohlášení

- (93) Italské orgány uvádějí, že by bylo možné identifikovat příjemce podpory uložením povinnosti vydat čestné prohlášení nebo vlastní prohlášení a že toto opatření by neznamenovalo nadměrné náklady ani invazivnost. Namítají však, že čestné prohlášení vyžaduje, aby veřejná správa znala nebo mohla znát skutečnosti, které jsou čestným prohlášením osvědčovány, a vlastní prohlášení vyžaduje možnost ověřit skutečnost, která je jeho předmětem. V obou případech by jinak existovalo riziko, že by bylo *ex ante* schváleno částečné navrácení, které by zahrnovalo pouze ty, kteří se případně rozhodnou prohlásit, že byli příjemci podpory, což by vedlo k nespravedlivému a nerovnému zacházení.
- (94) Kromě toho italské orgány již vysvětlily, že italský daňový systém je založen na povinnosti poplatníků podávat daňové přiznání (viz 92. bod odůvodnění konečného rozhodnutí a 30. až 31. bod odůvodnění tohoto rozhodnutí) a na povinnosti správce daně (nebo příslušného pověřeného veřejného subjektu) provádět následné kontroly těchto přiznání.
- (95) Komise podotýká, že existuje riziko, že někteří poplatníci daně mohou systém zneužít tím, že ve vlastním prohlášení neuvedou skutečnou povahu svých činností v příslušných letech. Riziko zneužití je však vlastní jakémukoli daňovému systému založenému na vlastních prohlášeních. Ustanovení upravující ICI již stanovila opatření ke zmírnění rizika zneužití, mimo jiné ukládáním pokut a následnými kontrolami vlastních prohlášení. Komise se domnívá, že ověření a kontroly, které jsou nutné k provedení navrácení protiprávní podpory, se podstatně neliší od těch, které měly být provedeny k ověření, zda poplatníci daně splnili podmínky pro využití osvobození od ICI. Jiná opatření (např. přiznání k IMU) by mohla být použita společně s vlastními prohlášeními k identifikaci alespoň některých potenciálních příjemců, čímž by se ještě dále snížilo riziko zneužití.
- (96) Komise se domnívá, že skutečnost, že se někteří poplatníci daně mohou pokusit uvést ve svých vlastních prohlášeních nesprávné informace, neznameno, že by bylo schváleno částečné navrácení podpory *ex ante*, které by vedlo k nespravedlivému a nerovnému zacházení. Podle ustálené judikatury dochází k diskriminaci i) pokud se se srovnatelnými situacemi zachází odlišně nebo ii) s odlišnými situacemi stejně ⁽²⁹⁾. Příjemce, který učiní podvodné vlastní prohlášení, nebo příjemce, který nemůže získat informace, které mají být předmětem prohlášení, se nenachází ve stejné situaci jako příjemce, který může a je ochoten požadované informace poskytnout. Příjemce, který učiní podvodné vlastní prohlášení, se dále vystavuje riziku, že bude odhalen při dodatečném ověřování a následných kontrolách, a kromě vrácení neoprávněně obdržené podpory mu může být uložena pokuta.

⁽²⁸⁾ V tomto smyslu viz rozsudek ze dne 27. června 2017, Congregación de Escuelas Pías Provincia Betania v. Ayuntamiento de Getafe, C-74/16, EU:C:2017:496, bod 41.

⁽²⁹⁾ Viz například rozsudek ze dne 11. prosince 2014, Rakousko v. Komise, T-251/11, EU:T:2014:1060, bod 124, rozsudek ze dne 3. března 2016, Španělsko v. Komise, C-26/15 P, EU:C:2016:132, bod 63 a rozsudek ze dne 13. prosince 1984, Sermeide SpA v. Cassa Conguaglio Zuccherio, C-106/83, EU:C:1984:394, bod 28.

- (97) Kromě toho Komise podotýká, že Soudní dvůr ve svém rozsudku připustil možnost částečného navrácení podpory, když tímto Rozsudkem rozhodl, že navrácení lze považovat za objektivně a absolutně nemožné pouze tehdy, pokud „neexistují alternativní opatření umožňující navrácení dotčených protiprávních podpor, byť jen částečné“⁽³⁰⁾. A konečně, účelem navrácení protiprávní podpory je obnovit rovné podmínky pro soutěžitele. Nenařídí navrácení podpory v případech, kdy by to bylo možné, byť jen částečně, by vedlo k zachování situace, kdy by některé podniky byly neoprávněně zvýhodněny oproti svým konkurentům, a tím k ještě větší diskriminaci.

7.1.11 Kombinace opatření k navrácení podpor

- (98) Italské orgány mají za to, že žádné z opatření ani jejich kombinace nemůže vést k navrácení podpor. Domnívají se, že na základě dostupných informací nelze s jistotou určit příjemce podpory, a i kdyby se určité informace podařilo dohledat, jednalo by se pouze o náhodný výsledek.
- (99) Komise uznává, že navrácení protiprávní podpory je obtížné. Obtíže, na které se italské orgány odvolávají, však nepostačují k tomu, aby prokázaly absolutní nemožnost alespoň částečného navrácení podpory. Argumenty předložené italskými orgány zcela nevylučují možnost dosáhnout alespoň částečného navrácení podpory, například využitím informací z přiznání k IMU a/nebo vyžádáním vlastních prohlášení od potenciálních příjemců. K doplnění nebo ověření informací získaných výše uvedenými opatřeními k navrácení podpor mohou být případně k dispozici i další opatření (např. kontroly na místě).
- (100) Komise se rovněž domnívá, že provedení částečného navrácení podpory v případě, že by úplné navrácení nebylo možné, nevede k nerovnému zacházení.
- (101) V neposlední řadě se Komise domnívá, že i když navrácení podpor vyvolává určité obtíže a pravděpodobně bude vyžadovat kombinaci opatření k navrácení podpor, není nepřiměřené. Jak vysvětlil Soudní dvůr ve svém rozsudku ze dne 29. dubna 2004 ve věci C-372/97, navrácení podpory je logickým důsledkem zjištění, že opatření představuje protiprávní podporu⁽³¹⁾. Kromě případů, kdy se uplatní výjimečné okolnosti, Komise tedy nařízením navrácení protiprávní podpory nepřekračuje své pravomoci. V tomto ohledu Soudní dvůr rozhodl, že vnitřní obtíže, s nimiž se členský stát potýká, nepředstavují mimořádné okolnosti, za nichž by bylo navrácení podpory nepřiměřené⁽³²⁾. Komise se proto domnívá, že v důsledku interních obtíží, na které upozornily italské orgány, není navrácení podpory v daném případě nepřiměřené.

7.2 Legitimní očekávání

- (102) Z důvodů, které již byly vysvětleny v konečném rozhodnutí (viz 183. až 190. bod odůvodnění konečného rozhodnutí), neposkytl žádný orgán Evropské unie Itálii a 78 zúčastněným stranám žádné ujištění, které by mohlo odůvodnit legitimní očekávání, že podpora je zákonná.
- (103) Ani závěr konečného rozhodnutí, že navrácení podpory je absolutně nemožné (viz 191. až 200. bod odůvodnění konečného rozhodnutí), nemohl odůvodnit legitimní očekávání, že podpora nebude navracena. Žaloba proti zjištění absolutní nemožnosti navrácení podpory byla podána k soudům Unie krátce po přijetí konečného rozhodnutí⁽³³⁾, což vedlo k jeho částečnému zrušení Rozsudkem.

⁽³⁰⁾ Rozsudek ze dne 6. listopadu 2018, *Scuola Elementare Maria Montessori Srl v. Evropská komise*, *Evropská komise v. Scuola Elementare Maria Montessori Srl a Evropská komise v. Pietro Ferracci*, C-622/16 P až C-624/16 P, EU:C:2018:873, bod 92.

⁽³¹⁾ Rozsudek ze dne 29. dubna 2004, *Itálie v. Belgie*, C-372/97, EU:C:2004:234, bod 103.

⁽³²⁾ Tamtéž, bod 105.

⁽³³⁾ V tomto smyslu viz rozsudek ze dne 12. února 2008, *CELF et Ministre de la Culture et de la Communication*, C-199/06, EU:C:2008:79, bod 68.

7.3 Rozsah navrácení podpory

- (104) Povinnost členského státu zrušit podporu neslučitelnou s vnitřním trhem, slouží podle stálé judikatury soudů Unie k obnovení dřívějšího stavu ⁽³⁴⁾. Cíle bude dosaženo, jakmile příjemce podpory vrátí poskytnutou částku považovanou za protiprávní podporu (včetně úroků) a zřekne se tak výhody, které se těšil oproti svým konkurentům na vnitřním trhu, a jakmile se obnoví situace panující před vyplacením podpory ⁽³⁵⁾.
- (105) Vzhledem k tomu, že osvobození od ICI bylo provedeno v rozporu s čl. 108 odst. 3 Smlouvy o fungování EU a má být považováno za protiprávní a neslučitelnou podporu, bude podpora navracena, aby se obnovila situace panující na vnitřním trhu před jejím poskytnutím. Navrácení se vztahuje na období od data, kdy byla podpora dána k dispozici příjemci, až do jejího skutečného navrácení. Částka, která má být vrácena, je určena až do jejího skutečného navrácení.
- (106) Podle ustálené judikatury není Komise povinna identifikovat všechny příjemce v rámci režimu podpor a ve svém příkazu k navrácení posuzovat individuální situaci každého z nich ⁽³⁶⁾. Kromě toho italské orgány neposkytly Komisi žádné informace, které by jí umožnily sestavit seznam příjemců, kteří musí podporu navrátit. K identifikaci příjemců podpory proto musí dojít během navracení podpory.
- (107) Oblast působnosti opatření již byla stanovena v konečném rozhodnutí. Výše podpory, která má být navracena, odpovídá částce osvobození příjemců od daně, tj. výši ICI, kterou by v případě neexistence opatření musely zaplatit nekomerční subjekty vykonávající výlučné činnosti uvedené v čl. 7 odst. 1 písm. i) legislativního dekretu č. 504/92, pokud jsou tyto činnosti hospodářské povahy.
- (108) Vzhledem k tomu, že Komise posoudila režim podpory (viz 107. a 129. bod odůvodnění konečného rozhodnutí), jsou italské orgány povinny určit příjemce a v každém jednotlivém případě přezkoumat, zda jednotlivá zvýhodnění poskytnutá prostřednictvím osvobození od ICI představují podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy o fungování EU. Italské orgány by měly zejména přezkoumat, zda se jednotlivé případy poskytnutí podpory týkají hospodářských činností, zda mohou narušit hospodářskou soutěž a ovlivnit obchod mezi členskými státy nebo zda splňují všechny podmínky, aby se na ně vztahovala platná nařízení *de minimis* (viz 68. až 72. bod odůvodnění), schválený režim podpory nebo nařízení o výjimkách.

8. ZÁVĚR

- (109) Státní podpora spočívající v osvobození od obecní daně z nemovitosti poskytnutém nekomerčním subjektům vykonávajícím v nemovitosti výlučné činnosti uvedené v čl. 7 odst. 1 písm. i) legislativního dekretu č. 504/92, kterou Itálie protiprávně zavedla v rozporu s čl. 108 odst. 3 Smlouvy o fungování EU, je neslučitelná s vnitřním trhem, jak bylo konstatováno v konečném rozhodnutí.
- (110) Komise konstatuje, že italské orgány neprokázaly absolutní nemožnost navrácení protiprávní podpory poskytnuté prostřednictvím daňového osvobození od ICI. Za těchto okolností je navrácení podpory normálním důsledkem konstatování protiprávnosti státní podpory v konečném rozhodnutí,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Itálie zajistí, aby příjemci navrátili neslučitelnou podporu poskytnutou na základě opatření uvedeného v článku 1 rozhodnutí 2013/284/EU, tj. osvobození od obecní daně z nemovitosti (ICI), které bylo poskytnuto nekomerčním subjektům vykonávajícím výlučné činnosti uvedené v čl. 7 odst. 1 písm. i) legislativního dekretu č. 504/92.

⁽³⁴⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 21. března 1990, *Belgie v. Komise*, C-142/87, EU:C:1990:125, bod 66.

⁽³⁵⁾ Rozsudek ze dne 17. června 1999, *Belgie v. Komise*, C-75/97, EU:C:1999:311, body 64 a 65.

⁽³⁶⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 7. března 2002, *Itálie v. Komise*, C-310/99, EU:C:2002:143, bod 91; rozsudek ze dne 13. února 2014, *Mediaset*, C-69/13, EU:C:2014:71, bod 22.

Článek 2

Jednotlivá podpora poskytnutá na základě režimu uvedeného v článku 1 nepředstavuje podporu, pokud v době poskytnutí splňuje podmínky stanovené právním předpisem přijatým podle článku 2 nařízení Rady (EU) 2015/1588 ⁽³⁷⁾ nebo podle článku 2 nařízení Rady (ES) č. 994/98 ⁽³⁸⁾ a platným v době poskytnutí podpory.

Článek 3

Jednotlivá podpora poskytnutá na základě režimu uvedeného v článku 1, která v době poskytnutí splňuje podmínky stanovené právním předpisem přijatým podle článku 1 nařízení (EU) 2015/1588 nebo podle článku 1 nařízení (ES) č. 994/98 nebo jiným schváleným režimem podpory, je slučitelná s vnitřním trhem do výše maximální míry podpory použitelné pro daný typ podpory.

Článek 4

- 1) Částky, které mají být navraceny, zahrnují rovněž úroky, které se účtují ode dne, kdy byly částky dány příjemcům k dispozici, do dne jejich skutečného navrácení.
- 2) Úroky jsou vypočítány podle složeného úrokového režimu v souladu s kapitolou V nařízení (ES) č. 794/2004 a s nařízením (ES) č. 271/2008, kterým se mění nařízení (ES) č. 794/2004.

Článek 5

- 1) Navrácení podpor poskytnutých v rámci režimu uvedeného v článku 1 musí být okamžité a účinné.
- 2) Itálie zajistí, aby toto rozhodnutí bylo provedeno do čtyř měsíců ode dne oznámení tohoto rozhodnutí.

Článek 6

- 1) Ve lhůtě dvou měsíců od dne oznámení tohoto rozhodnutí poskytne Itálie následující informace:
 - a) seznam příjemců, kteří na základě režimu uvedeného v článku 1 obdrželi podporu, a celkovou částku podpory, kterou každý z nich obdržel v rámci tohoto režimu;
 - b) celkovou částku (jistinu a úroky), jež má každý příjemce vrátit;
 - c) podrobný popis již přijatých a plánovaných opatření pro splnění tohoto rozhodnutí;
 - d) dokumenty prokazující, že příjemcům již bylo nařízeno vrácení podpory.
- 2) Itálie je povinna informovat Komisi o průběhu vnitrostátních opatření přijatých k provádění tohoto rozhodnutí, dokud nebude podpora poskytnutá v rámci režimu uvedeného v článku 1 zcela navrácena. Na žádost Komise neprodleně předá veškeré informace o již přijatých a plánovaných opatřeních pro dosažení splnění tohoto rozhodnutí. Mimo jiné bude poskytovat podrobné informace o částce podpory a úrocích, které příjemce již vrátil.

⁽³⁷⁾ Nařízení Rady (EU) č. 2015/1588 ze dne 13. července 2015 o použití článků 107 a 108 Smlouvy o fungování Evropské unie na určité kategorie horizontální státní podpory (Úř. věst. L 248, 24.9.2015, s. 1).

⁽³⁸⁾ Nařízení Rady (ES) č. 994/98 ze dne 7. května 1998 o použití článků 92 a 93 Smlouvy o založení Evropského společenství na určité kategorie horizontální státní podpory (Úř. věst. L 142, 14.5.1998, s. 1).

Článek 7

Toto rozhodnutí je určeno Italské republice.

Aniž je dotčen článek 30 nařízení Rady (EU) 2015/1589, může Komise zveřejnit totožnost příjemců neslučitelné podpory a výši podpory a úroků, které byly navraceny na základě tohoto rozhodnutí.

V Bruselu dne 3. března 2023.

Za Komisi
Margrethe VESTAGER
členka Komise
